

Наприклад, науково-дослідні роботи можна віднести до ресурсної складової інноваційного потенціалу (ресурс інтелектуальних напрацювань), а формування цих напрацювань – до одного з етапів інноваційного процесу; в різних блоках можуть використовуватися одні і ті ж оціночні показники і т.п.

М.В. ДУДИНА, маг., *В.М. АНДРЕЄВА*, к.е.н., доц., ХНАМГ, Харків

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ ТА ЗАСОБИ ЙОГО ПОКРАЩЕННЯ

Нестабільне зовнішнє середовище для підприємств України і зокрема Харківської області, особливо за умови фінансової кризи та складної політичної ситуації, ставить функціонування бізнесу в умови невизначеності. В той же час потреба у залученні інвестицій, як страхування ризику появи від'ємного платіжного сальдо та забезпечення роботи підприємства є завжди актуальною.

Питаннями інвестицій займається значна кількість іноземних вчених, серед них: А. Марголін, Б. Грехем, С. Вайн, Л. Крушвіц, Д. Шефер, М. Шваке, И. Ю. Ткаченко, Уільям Ф. Шарп, та українські економісти: В. М. Андрєєва, Т. В. Майорова, Л. Петкова, В. Проскурін, В. Г. Федоренко тощо

За обсягами притягнення прямих іноземних інвестицій в економіку Харківський регіон займає у рейтингу регіонів України третє місце після Київщини та Дніпропетровщини [2]. Це свідчить про високу інвестиційну потребу регіону. У порівнянні із обсягами прямих іноземних інвестицій першої трійки регіонів-лідерів, питома вага Харківської області серед них становить менше 9% на 1 січня 2010 року, тому питання про поліпшення інвестиційного клімату є досить актуальним.

До не багатьох галузей промисловості, які функціонують в Україні і Харківському регіоні відноситься будівельна галузь, але й вона сьогодні має значні проблеми. Зокрема, галузь є дуже ресурсоємною та багато будівельних підприємств знаходиться на межі банкрутства через велику кількість

некерованих чинників. Саме вони призвели до того, що вага прямих іноземних інвестицій у будівельну галузь на 1 січня 2010 року складає 5,5% [2].

Аналіз ситуації свідчить про те, що найближчим часом не слід вкладати значні кошти у будівництво нових об'єктів, а потрібно зробити основний акцент на девелопменті нерухомості, яка перебуває у кризовому стані. Девелопмент – діяльність, що направлена на покращення, реконструкцію існуючої будівлі, земельної ділянки, що призводить до збільшення їх вартості.

Для цього рекомендовано наступні заходи щодо поліпшення інвестиційної привабливості підприємства, які полегшать роботу із інвесторами, у тому числі з іноземними:

- введення системи корпоративного управління [3], яка забезпечить прозорість відносин між інвестором та підприємством;
- вдосконалення механізму девелопменту за умов, що склалися, стосовно стану нерухомості (житлової та промислової);
- вдосконалення механізму розрахунку грошових потоків з використанням прямого методу обчислення [1], що допоможе оцінити ліквідність та зробити оперативні висновки щодо здійснення інвестиційної діяльності або платоспроможності по зобов'язаннях та інші.

Все це повинно створити умови для припливу інвестиційних ресурсів до підприємств та в економіку Харківського регіону і, в першу чергу, в промисловий сектор економіки, в розвиток нових галузей та оновлення вже існуючих. Стабілізувати та покращувати інвестиційний клімат у регіоні потрібно як на рівні місцевого самоврядування та національних органів влади, так і на рівні кожного окремого підприємства, бо стабільна робота та розвиток підприємств є запорукою успіху всього регіону і України зокрема.

Звичайно, всі позитивні зміни в масштабі області і країни відбуваються поступово, тому необхідно вже зараз створювати умови для поліпшення конкурентоспроможності інвестиційного клімату української економіки на світових ринках капіталу.

Перелік використаних джерел: 1. Андрєєва В. Н., Гнатенко М. К. Методичний інструментарій інвестиційного менеджменту: часова вартість грошей в інвестуванні: – Харків: ХНАМГ, 2008.- 63с.; 2. Статистичний збірник «Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності» за редакцією Овденко Л. М. – К.: Державний комітет статистики України, 2010. – 58 с.; 3. Г.Ю. Штерн. Корпоративне управління: Навч. посібник для студентів спеціальності 7.050 201 „Менеджмент організацій”. – Харків ХНАМГ, 2005. – 243 с..

В.А. ЗДІР, аспір., Черкаський державний бізнес-коледж

ЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

Сучасний стан розвитку економіки України засвідчує вичерпність можливостей екстенсивного економічного розвитку та необхідність переходу до нових інструментів його прискорення, адекватних стану розвитку світової економіки. Сьогодні поза інноваційним шляхом Україна не зможе реалізувати жодної серйозної перспективної програми соціального та економічного розвитку.

Становлення інноваційної моделі розвитку економіки в Україні, як завдання економічної політики, має супроводжуватися органічним поєднанням політичних, гуманітарних, суспільно-психологічних, інституційних передумов; новими організаційно-економічними, правовими та інституційними рішеннями та узгодженням державної промислової, фінансової, податкової політики з державною політикою у сфері освіти, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності.

Інновації виявляють подвійний вплив на динаміку економічного зростання: з одного боку, відкривають нові можливості для розширення економіки, а з іншого - роблять неможливим продовження цього розширення в традиційних напрямках.

Інноваційний тип розвитку характеризується перенесенням акценту з науково-технічних рішень на використання принципово нових прогресивних технологій, переходом до випуску високотехнологічної продукції, прогресивними організаційними та управлінськими рішеннями в інноваційній